

گنجینه‌هایی

از عرفان تا فداکاری

حمید دهقان

دیدار از موزه‌های استان آذربایجان شرقی

اشاره

مدتی این متنوی تأخیر نشد. سلسله مطالب میراث ما، در این دوره که به معرفی موزه‌های ایران اختصاص دارد، در دو شماره‌ی گذشته منتشر نشد. وقتی مؤلف مطلبی اهل سفر و گردش گردی داخلی و خارجی باشد، باید هم منتظر چنین اتفاقاتی بود. در هر صورت پس از وقفه‌ای دو شماره‌ای، از این شماره و همزمان با فرارسیدن سال جدید شمسی و رونق دوباره‌ی سفرهای ایران گردی، با گنجینه‌های استان آذربایجان شرقی آشنا می‌شویم.

هزار نفر از این موزه دیدار می‌کنند.

بخش‌های موزه‌ی آذربایجان
باستان‌شناسی دوران پیش از اسلام،
باستان‌شناسی دوران اسلامی و نمایشگاه
بخش‌های گوناگون موزه‌ی آذربایجان را
تشکیل می‌دهند.
در بخش باستان‌شناسی پیش از اسلام،
اثار متنوع سفالینه و مفرغی از هزاره‌ی پنجم
پیش از میلاد تا پایان حکومت ساسانیان به
نمایش گذاشته شده است.

یک جام زرین، یک مونند زرین، ریتون
نقره‌ای با مجسمه‌ی سر شیر از دوران
هخامنشی، یک قبه شمشیر برنزی با
کنیه‌ای به خط میخی و تنگ‌ها و کاسه‌های
شیشه‌ای نقش دار زیبا از دوره‌ی ساسانی از
اشیای ارزش‌مند و بی‌نظیر این بخش به‌شمار
می‌آیند.

در بخش باستان‌شناسی دوران اسلامی،
اثاری از قرن چهارم تا چهاردهم هجری
قمری به تماشا گذاشته شده است. چینی‌های
بسیار نفیس دوره‌ی صفوی، شمعدان، قندیل،
گلدن و لگن برنجی، خنجرهای طلاکوب،
سکه‌هایی از دوره‌ی امویان تا قاجاریه،
مهرهای اسلامی و تعدادی قلمدان، جعبه‌ی

شد، اکنون از لحاظ نگهداری هزاران قطعه آثار
و اشیای نفیس دومین موزه‌ی کشور به‌شمار
می‌آید که با انتقال پایگاه باستان‌شناسی
محوطه‌ی مسجد کبود به آن، از اهمیت
بیشتری برخوردار شده است. در این پایگاه،
تاریخ تبریز براساس لایه‌های تشکیل‌دهنده‌ی
شهر، قبور باستانی هزاره‌ی اول پیش از میلاد
شامل تمدن‌های ماد، هخامنشی، اشکانی،
ساسانی و دوران اسلامی تا زمان قاجاریه
مشخص شده است.

نتایج کاوش‌های محوطه‌ی مسجد کبود
که در اختیار بازدید کنندگان قرار گرفته است،
نشان‌دهنده‌ی تاریخ سه هزار ساله‌ی شهر
تبریز است. علاوه بر آن، اشیای کشف شده از
شش متری محل‌های کاوش شده نیز در سال
موزه به نمایش گذاشته شده است.

موزه‌ی آذربایجان با پیش از ۲۳۰۰
قطعه اشیای نفیس باستانی ثبت شده است.
افزون بر یک هزار شیع غیرثابتی و حفاظتی،
كتاب خانه‌ای غنی با یکصد جلد كتاب خطی
قدیمی و ۲۵۰۰ جلد كتاب در زمینه‌های
تاریخی، باستان‌شناسی و هنری از آثار موجود
در كتابخانه است و در اختيار دولت‌داران
فرهنگ و هنر کشور و گردشگران خارجی
قرار دارد. هم‌چنین هر سال پیش از یک صد

استان آذربایجان شرقی سبقه‌ای دیرینه
از لحاظ تأسیس موزه دارد و برای نخستین
بار در سال‌های ۱۳۰۶ و ۱۳۰۷ با برپایی
نمایشگاه سکه‌های کشف شده در ساختمان
كتابخانه‌ی تربیت تبریز، مقدمات تأسیس
موزه در این شهرستان فراهم شد.

در سال ۱۳۳۵ مدیر کل فرهنگ استان با
همکاری اداره‌ی کل باستان‌شناسی و اوقاف
برای تأسیس موزه‌ی آذربایجان همت گماشت
و در مرداد ماه سال ۱۳۳۶ با نمایش ۲۰۲
قطعه اثر که موزه‌ی ایران باستان (موزه‌ی ملی) به
تبریز فرستاده بود، موزه‌ی آذربایجان در تالار
كتابخانه‌ی ملی تبریز پایه گذاری شد. مدتی
نیز اشیای باستانی در محل دبیرستانی به نام
دبیرستان نجات، جنب بنای ارک تبریز به
نمایش گذاشته شد تا این که در مهرماه سال
۱۳۴۱ موزه‌ی آذربایجان، در محل فعلی با
برگزاری مراسم رسمی گشایش یافت.

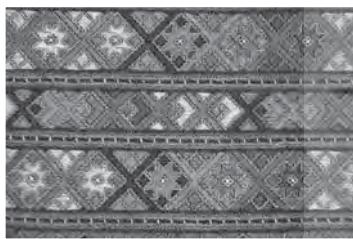
**موزه‌ی آذربایجان در خیابان امام
خمینی(ره)** جنب مسجد کبود قرار دارد
و ساختمان آن براساس طراحی معمار و
باستان‌شناس معروف فرانسوی، آندره گدار و
با ترسیم اسماعیل دیباچ احداث شده است.
موزه‌ی آذربایجان که با انتقال ۲۰۲
قطعه از آثار فرهنگی موزه‌ی ایران باستان پایه گذاری

آذربایجانی موزه‌ی باستانی و میراثی

جنب مقبره‌الشعراء، موزه‌ی شهداد در بلوار استاد شهریار، موزه‌ی دانشگاه در بلوار ۲۹ بهمن موزه‌ی استانداری در محل استانداری و موزه‌ی کلیساهاخی خلیفه‌گری ارامنه‌ی آذربایجان در خیابان شریعتی.

موزه در شهرهای آذربایجان شرقی

در شهرستان سراب موزه‌ی عشایر آذربایجان، در شهرستان مراغه موزه دوره‌ی ایلخانی در کنار آرامگاه اوحدی مراغه‌ای شاعر نامدار و موزه‌ی سنگ نگاره‌های در خیابان راه‌آهن، در شهر خامنه موزه‌ی هدایای خامنه، در شهرستان اهر موزه‌ی ادب و عرفان در بقعه شیخ شهاب‌الدین اهری و در شهرستان بناب، موزه‌ی مردم‌شناسی جنوب سهند در محل حمام قدیمی مهرآباد که از دوران صفویه به جای مانده است با بخش‌های آلات و ادوات موسیقی، صنعت پارچه‌بافی، زیورآلات، پوشاشک، طب سنتی، ابزارآلات کشاورزی، ادعیه و طلسما، دست‌بافت‌های سنتی، آهنگری و ظروف مرتبط با آب موزه‌های دیدنی شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی هستند که آثار تاریخی فاخر و ارزش‌مندی را به نمایش گذاشته‌اند.

موزه‌ی مشروطه ایران

موزه‌ی مشروطه ایران در خانه‌ی مشروطه تأسیس شده است تا با نشان دادن آثار و یادگارهای فداکاری‌های رهبران و سایر جان برکفان انقلاب مشروطیت، مبارزات آنان را برای مردم بازگو کنند.

بانی خانه‌ی مشروطت حاج مهدی کوزه‌کنانی معروف به ابوالمله یکی از رهبران انقلاب مشروطیت است. در سال ۱۳۴۱ مجموعه یادگارهای اهدایی خانواده‌های مبارزات نهضت مشروطه و عکس‌های منحصر به فرد و اسناد مهم در یکی از تالارهای خانه‌ی مشروطیت به نمایش گذاشته شد و در سال ۱۳۷۵ با انتقال کلیه اسناد و اشیای مربوط به انقلاب مشروطیت موجود در موزه‌ی آذربایجان به این مکان تاریخی، موزه‌ی مشروطه تأسیس شد.

علاوه بر موزه‌ی آذربایجان و موزه‌ی مشروطه دیگر موزه‌های تبریز عبارتند از: موزه‌ی ادبی استاد شهریار با مجموعه آثار و یادگارهای باقی‌مانده از او در محل خانه‌ی مسکونی اش در خیابان مقصودیه، موزه‌ی قران و کتابت در بنای صاحب‌الامر، موزه‌ی تاریخ طبیعی در چهارراه آبرسانی، موزه‌ی سنجش با انواع ادوات مقیاس مانند ترازووهای طریف زرگری تاپان‌های بزرگ میدان‌های بار در محل خانه‌ی تاریخی و زیبای سلماسی در میدان ساعت خیابان مقصودیه، موزه‌ی قاجار در خانه‌ی امیر نظام گروسی در محله‌ی ششگلان، موزه‌ی محروم در خیابان مطهری، سایت موزه عصر آهن در چهارراه بهشتی کهنه خیابان، موزه‌ی استاد بهتوفی

جواهرات و قاب آیینه با نقش‌های مینیاتوری. یک پیراهن کتانی مزین به آیه‌های قرآن و سنگ نوشته‌های معروف «بسم الله» در این بخش نگهداری می‌شود.

در سنگ مرمرین بسم الله به ابعاد ۳/۸۳ و ۱/۳۳ متر اشعاری در مدح پیامبر اسلام(ص) که با نقوش اسلامی حکاکی شده است و بسم الله الرحمن الرحيم با خط نستعلیق درشت نوشته شده است. این کتیبه یکی از شاهکارهای حکاکی جهان به شمار می‌آید که توسط میرزا محمدعلی قوچانی معروف به میرزا سنگلاخ در سال ۱۲۷۲ هجری قمری به همراه دو بیت زیر حکاکی شده است.

سخن‌گوی ای کلک شیرین کلام
زنعت محمد علیه السلام

رسول عرب، شاه یثرب حرم

غلام درش هم عرب هم عجم

یک قفل رمزدار از قرن ششم هجری نیز از اشیای شگفت‌انگیز این بخش موزه نیز این قفل با رمز اطمینان بخش در سال ۵۶۰ هجری قمری توسط یک هنرمند اصفهانی به نام محمود فرزند حامد اصفهانی ساخته شده است و در سال ۱۳۵۵ در منطقه‌ی قلعه‌ی صحاحک مارون نزدیک شهرستان عجب‌شیر کشف شده است.

در بخش نمایشگاه موزه، آثار احمد حسینی مجسمه‌ساز نامدار آذربایجان به نمایش گذاشته شده است. این مجسمه‌ها حاصل تلاش و کوشش هنرمند پرکار در سال‌های ۵۴ تا ۵۹ است که در سال ۱۳۶۱ به موزه‌ی آذربایجان اهدا شده است. آثار احمد حسینی در موزه، زندگی انسان‌ها، رنج‌ها، مشقت‌ها و اضطراب‌های جهان بشریت را به بازدید کنندگان نشان می‌دهد.